

СТІЙКИЙ РОЗВИТОК В ДІЯЛЬНОСТІ ЕНЕРГЕТИЧНИХ КОМПАНІЙ

Пантелєєва І.В.

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків

Стійкий розвиток енергетики країни передбачає створення системи, яка може самостійно регулюватися і забезпечувати енергетичну безпеку, враховуючи оптимальне розподіл виробництва та споживання паливно-енергетичних ресурсів. Це також означає збільшення самодостатності регіонів у рішенні енергетичних питань, включаючи контроль за ефективним використанням енергоресурсів та пошук нових методів задоволення потреб промисловості та населення. Після ретельного узагальнення наукових думок фахівців можна запропонувати таке визначення стійкого розвитку енергетики регіону: це процес розвитку системи, що може саморегулюватися з метою забезпечення регіональної енергетичної безпеки. Цей процес охоплює ефективне використання енергетичних ресурсів, гарантування рівних можливостей доступу до них для всіх соціальних груп та збереження екологічної стабільності в умовах несподіваності. Для аналізу стійкого енергетичного розвитку на рівні підприємства необхідно звернутися до дослідження підприємств паливно-енергетичного комплексу. З урахуванням різноманітних підходів у світовій практиці до трактування поняття, одне з визначень стійкого розвитку підприємств енергетики визначається як процес технологічного та економічного зростання умови невизначеності, спрямований на досягнення стратегічних цілей підприємств енергетики, задоволення споживачів, виконання зобов'язань перед різними сторонами та зменшення негативного впливу на природне середовище з метою підвищення продуктивності енергетичного сектору. Щодо виміру стійкого розвитку енергетики країни, у світовій практиці використовуються два підходи. Перший підхід представлений у звіті Світової Енергетичної Ради "World Energy Trilemma: Time to get real – the agenda for change" [1, 2], де наведені ранги країн за індексом енергетичної стійкості (Energy Sustainability Index).

Існують два методичних підходи до оцінки стійкості енергетики на рівні країни. Один з них — розвиток методики комплексної оцінки, що є перспективним напрямом [3]. Цей підхід дозволяє визначати пріоритетні напрямки розвитку енергетики країн, здійснювати більш ефективну енергетичну політику та аналізувати стан галузей та підприємств енергетики з позицій стійкості.

Література:

1. Greene D.L. Measuring Energy Sustainability. Chapter 20 in Linkages of Sustainability. – eds. T.E. Graedel and E. van der Voet, The MIT Press, Cambridge, MA, 2019. P. 354-373

2. World Energy Trilemma: Time to get real – the agenda for change. URL: <http://www.worldenergy.org/> (дата звернення: 08.05.2024)

Пантелєєва І.В., Шматько Н.М. Сучасний стан економічного розвитку мікроГЕС у світі. Вісник НТУ «ХПІ». 2016. No 47 (1219). С. 101–104.